TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

HERŞEYE RAĞMEN

Yazan: **Hasan Öztürk** - 17 Mart 2011

Soğuk kış günlerini geride bıraktık. Cemreler bile düştü ve İlkbahara nihayet merhaba diyebildik.

Kuş cıvıltıları eşliğinde doğan Güneş bir başka ısıtmaya başladı bizleri….
Kemiklerimiz tam olarak ısınmasa da yine idare ediyor ….

Bu arada ne hikmetse, televizyonlarda birbirini taklit eder gibi nostaljik dizi furyası hızla devam etmekte…

Bir akşam tesadüfen bir kanalda yayınlanan yeni bir diziye takılıverdi gözüm..

Özlem duyduğum bir kaç sahneyi görünce duygulanmadım desem yalan olur…

Şimdiler de sadece sinema ve dizilerde görebildiğim güzelliklerden kesitlere bu dizide de şahit oluyordum..

Kara trenin kalkış düdüğü, baraj için feda edilmemiş dereleri, sokak satıcılarını, özellikle mahalle aralarında yoğurtcuuuu diye bağıran yoğurtcuları, eskicileri, kader-kısmetcileri, kerpiç evleri, fötr şapkalı beyfendileri, çelik çomak oynayan çocukları gördüğümde çocukluk anılarım film şeridi gibi geçti gözümün önünden……

Hatırlaması ve hayal etmesi bile çok farklı bir duygu. İnsanın yaşı ilerledikce bu tür güzelliklere olan hasreti de katmerlenerek artıyor..

Eskiden küçücük şeylerle bile mutlu olmasını becerebiliyorduk. Yokluk ve bir o kadar da yoksulluk içinde olsak bile bir başka mutluyduk eski günlerimizde….

Biz ki; yokluklar içinde Çanakkale’de destanlar yazan bir neslin torunlarıyız.

Kin, nefret, kıskançlık, hasetlik gibi bir takım duygulardan tamamen uzak bir şekilde, darda olan komşumuza top yekun yardım etmek için birbirimizle yarış ederdik..

Bugün mü? Sanırım şimdi o konuya girmesem daha iyi olur……

İşte HERŞEYE RAĞMEN isimli bu dizi; bana eski hasletlerimizi ve insanlığımızı hatırlatma imkânı vermişti.

Kendime bile ağır geldiğim bu günlerde, buna sebep iş yoğunluğu ya da kış yorgunluğu olsa gerek….

Benim yaşadığım şehirde herkes kendi türküsünü söylüyor, herkes kendi acısını yaşıyor. Kimsenin kimseye pek aldırdığı yok.. Egoizm: yaşam felsefesi olmuş.

Japonya ağlıyor, Ortadoğu kaynıyor, kıtalar yer değiştiriyor, Ay; Dünyamıza yaklaşmakta, dereler kuruyor, Yeşilırmak mahallemizde kanalizasyon tıkanıyor, Galatasaray küme düşmemeye oynuyor, BJK' de Schuster gidiyor, Taşovam işsizlikle boğuşuyor..

Ne kadar da farklı dertlerle iç içe yaşıyoruz . İnsanoğlunun son yüzyılda hiç bir vakit yüzü gülmeyecek mi? Hep sıkıntılı günler bizimle kol kola olmak zorunda mı ?

Bu gidişle zannederim, " Güzel günler göreceğiz" diyenler ne yazık ki , bunun sadece şarkısını dinlemekle yetinecekler….ve de güzel günlere hasret gidecekler…

Hayatın gerçeklerinden kaçmamız mümkün mü?.. Elbette mümkün değil..

Herşeye rağmen TÜİK'in yaptığı araştırmaya göre Türk insanının %60 küsuru mutluymuş(!)

Bir başka yapılan araştırmaya göre de % 50'ye yakını yoksulluk sınırında hayat sürüyormuş…

Sokağa çıktığım da çarşı ve pazarda gördüğüm insanları şöyle bir incelediğim de, çoğunlukla gülmeyi unutmuş ve sıkıntılı yüzlere şahit olmuşumdur.. Diyorum ya, herkes kendi türküsünü söylüyor. Aslında herkesin türküsünde bir benzerlik görülüyor. Geçim derdi ve eve ekmek götürebilmek kaygısı…

Eskiden bu denli bir kaygı içinde hayatta kalma mücadelesi veren insanlarla bir arada yaşadığımı hatırlamıyorum.

Azıcık aşımız, ağrısız başımız vardı. Şimdi mi? Şimdi piyasada herşey var. Lâkin insanların çoğunluğunun bunları alacak güçleri yok.

İşte bu nedenledir ki, insanların eski güleryüzlülüğü ve neşesinin yerinde yeller esmekte….

Bunca olumsuzluklar yumağı içinde olsakta, HERŞEYE RAĞMEN arada bir yaşadığımız ve andığımız eski güzelliklerin hatırına yine de bu HAYAT yaşamaya değer……

Not: Çocukluk arkadaşım, gönüldaşım, kardeşim KİRAMİ KARA'YA Allah'tan rahmet

yakınlarına ve biz dostlarına da sabırlar diliyorum…….

Yorum Ekle

Hasan Öztürk